

hun rettelig ansættes til en Indkomst, be-
regnet efter Halvdelen af den paa Fællesboet
under dettes Bestaaen i det paagældende
Regnskabsaar faldende Indtægt. Jeg maa
sige, at ud fra et principielt Synspunkt, og
naar det drejer sig om saa store Indtægter,
og der er Sandsynlighed for, at Indtægten
ikke bliver væsentlig forandret, fordi Manden
er død, synes jeg, det er en urigtig Frem-
gangsmaade kun at beskattede Enken efter
Halvdelen. Den højtærede Finansminister
mener ikke, at Finansministeriet kan rette
noget herpaa. Jeg ved jo meget vel, at
Landsoverskatteraadet er højeste Domstol
i Spørgsmaalet om, hvorvidt man virkelig
har haft en bestemt Indtægt eller ej; men
jeg havde den Opfattelse, at med Hensyn
til selve Princippet havde Finansministeriet
nogen Indflydelse og kunde fastsætte Græn-
serne og Vejene, ud fra hvilke Landsover-
skatteraadet skulde bedømme Indtægterne.
Naar dette ikke er Tilfældet, vil det sige,
at der kun er Domstolene tilbage.

Korsgaard: Til det ærede Medlem
Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at naar jeg
fremsatte som min Anskuelse, at det var
rimeligt, hvis et Erhverv ønskede en særlig
Støtte fra Statens Side, at det saa ogsaa
maatte finde sig i, at Staten til en vis Grad
havde Indseende med, om det trængte dertil,
kan jeg ikke erkende, at deri ligger noget i
Retning af en Trustlov, idet man ved en
saadan net p staar overfor det, at Staten
uden at have ydet Virksomhederne nogen
Hjælp kræver Indseende med Virksomheder-
nes Drift. Jeg kan ikke skønne rettere, end
at der er en Væsenforskel mellem dette
Forhold og det, at Virksomhederne kræver
Statens Hjælp.

Overfor det ærede Medlem Hr. Hen-
ningsen, som fremstillede vore Formue-
forhold paa det Tidspunkt, da det radikale
Ministerium forlod Styret, som værende
endnu bedre end før Krigen, vil jeg for det
første nævne, at den højtærede Finansmini-
ster jo har været inde paa dette Spørgsmaal.
For egen Regning vil jeg sige, at den Formue-
opskrivning, som har fundet Sted, i Virke-
ligheden ikke betyder nogen som helst reel
Formueforøgelse, idet man, hvis man gaar
Statsregnskabet igennem, vil se, at visse
Bygninger er skrevne en halv Snes Millioner
Kr ner op, og ligeledes at Over- og Under-
munderingsgenstande er skrevne 30 Milli-
oner Kr ner op. Det er aldeles ikke Ud-
tryk for nogen Velstand; det er kun en
Regnskabsposterings. Om et privat Selskab,
der vilde bruge en lignende Fremgangs-
maade, vilde man sikkert med Rette

kunne sige, at det anvendte en højst
aparte Regnskabsførelse. Jeg tror, det er
utvivlsomt, at Staten er blevet, endda
ikke saa lidt fattigere i de Aar, Krigen har
varet.

I øvrigt har jeg kun nogle ganske faa
Bemærkninger at gøre til den højtærede
Finansminister, der for saa vidt har forstaaet
mig fuldstændig rigtigt, naar han i mine
Udtalelser har set en Tilkendegivelse af,
at vi i alt væsentligt, naar galt skal være,
om jeg saa maa sige, kan acceptere de
fremsatte Forslag. Jeg ønsker gerne at
understrege — og det gjorde for saa vidt
ogsaa den højtærede Finansminister —,
at naar vi kan gaa med hertil, ligger det i
høj Grad i dette, at man nu efter de meget
bestemte Udtalelser fra den højtærede
Finansministers Side tør vente, at det er
sidste Gang, der fremsættes Forslag om
midlertidige Skattelove.

Med Hensyn til de Smaaændringer,
jeg paa mit Partis Vegne kunde ønske
indført, er jeg bange for, at Velvillien ikke
er saa stor, som jeg havde haabet. Vi
havde opfattet de 4 000 Kr. som værende
den paagældende Mands Indtægt fra regnet
de Fradrag, han skattemæssigt set maa fore-
tage. Da denne Opfattelse ikke er rigtig,
er det vort Haab, at denne Grænse, 4 000
Kr., maa kunne hæves noget. Og i øvrigt
maa jeg igen sige, at vort principielle Ønske
i denne Henseende er det, at Formueskatten
modereres overalt, hvor Indtægterne er
smaa i Forhold til Formuen.

Angaaende Spørgsmaalet om Friaktier
forstaar jeg meget vel de Betæneligheder,
som næres fra visse Sider lige overfor det
Synspunkt, jeg gjorde gældende. Men jeg
tror ikke, jeg kan tage fejl, naar jeg gen-
tager, at hvis et Selskab arrangerer sig paa
den Maade, at det udvider sin Aktie-
kapital til det dobbelte mod at udstede
Aktier til Pari, skabes der ikke herved paa
nogen Maade nogen Skattepligt. Betaler
Selskabet bagefter 100 pCt. i Udbytte —
100 pCt. mere, end det maaske ellers kunde
have givet —, ja, saa beskattes disse 100
pCt. og ikke mere. Med andre Ord, ved at
bruge, jeg maa vel kalde det en noget ind-
viklet Metode kan mar faa gjort det, som
jeg merer, man bør give Selskaberne Lov
til at gøre, uden at det skal gøres gennem
mere udviklede Metoder. Hvis denne min
Opfattelse er rigtig, at man kan foretage
Udstedelse af Friaktier paa en saadan Maade,
at Aktiekapitalen derved forøges, kan jeg
ikke rigtig se, at der er nogen Konsekvens i
ikke at ville vedkende sig dette, og det er
endnu mit Haab, at man vil kunne slutte